

[Tinning]

dag, spørge om i udvalget eller vende tilbage til.

Vi medvirker som sagt gerne til at sikre, at lovforslaget kommer nogenlunde hurtigt og nogenlunde uændret igennem.

Pia Kjærsgaard (FP):

Siden børnetilskuddenes start i Danmark i 1950 har det offentlige anfægtet, at det at holde børn er en privatlivsluksus. Skattefri børnetilskud er altid et godt stemmekøbsmiddel i et samfund, hvor den ene regering efter den anden har disponeret så tåbeligt, at størsteparten af befolkningen konstant må koncentrere sig om, hvordan man undgår at blive flået totalt af skattevæsenet.

En ny såkaldt familieydelse på 5.000 kr. årligt har set dagens lys, når skattereformen træder i kraft i 1987, og dermed tager vi de helt alvorlige skridt mod socialisme i dette land.

Fra 1961 gjaldt der den ordning for børnetilskud, at de var på samme kronebeløb uanset familiens økonomiske forhold. I 1977 bestemte folketinget sig for at indtægtsregulere børnetilskuddene. Nu står vi med et forslag, der har virkning 10 år efter indtægtsreguleringen, og hvad har de vise hoveder så fundet frem til? Jo, man ophæver igen indtægtsreguleringen af børnetilskud. Det er jo genialt.

Børnefamilieydelsen på 5.000 gode skattefri forbrugskroner skal nok sætte skub i forbruget 4 gange om året, nemlig i de 4 kvartalsmåneder, hvor man vil udbetale dem. Hvis et forældrepar skulle tjene 5.000 kr. selv til sine egne børn, skulle det med en beskatning på 68 pct. have en lønforhøjelse på 15.625 kr. En familie med 4 børn – dem er der jo blevet nogle stykker af i de seneste år – ville skulle have 62.500 kr. mere.

Denne foræring af skattefri penge er ikke andet end stemmekøbspolitik, der sigter mod valgåret 1987. Dette lovforslags økonomiske konsekvenser skulle ifølge socialministeren være besparelser, og det er fremskridtspartiet naturligvis lydhørt over for. Imidlertid vil børnefamilieydelsen på 5.000 kr. komme til at koste en farlig bunke penge, samtidig med at dette forslag er et nyt skridt mod socialiseringens skråplan. Dette er en omfordelings-skatte-reform, hvor man stjæler pengene fra dansk erhvervsliv og forærer pengene til bør-

nefamilierne. Der vil ske en forbrugsudvidelse betalt af det erhvervsliv, der kunne have brugt pengene til investeringer. Det er penge betalt af pensionister, ja af barnløse, bare fordi man fra det offentliges side ikke forstår, at børn hører privatlivet til.

Når forbrugsforøgelsen kommer, vil den straks blive fulgt op af nye stramninger andetsteds i systemet. Økonomiministeren kunne da tænkes at gribe ind over for den samme gruppe, som netop har fået børnefamilieydelsen. Muligvis får vi en forhøjet daginstitutionsbetaling. Fremskridtspartiet mener, at folketinget slet ikke skulle drøfte denne sag, men lade være med at blande sig i, om folk indretter sig med børn eller ej. For mit parti er det en gåde, at tidligere politikeres fejlslagne politik fortsættes af et flertal herinde i dag. Hvad er logikken i, at familien Hansen skal give en pose penge til familien Jensens børn, hvorefter familien Jensen giver den samme sum til familien Hansens børn? Det er en byttehandel, der koster administration og bureaukrati, og som dræner pengeposernes indhold.

I dag står dette lovforslag om børnetilskud alene, men tingene hænger jo alligevel sammen. Vi vil derfor afvise at give vores tilslutning til dette forslag, da det er et led i en skattereform, der vil forøge skatterne i dette land.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

På den seneste ordfører nær vil jeg da gerne takke ordførerne for mange positive bemærkninger om det lovforslag, vi har for os. Det kunne næsten tyde på, at man kunne imødesee en udvalgsbehandling, der kunne foregå så hurtigt, at lovforslaget kunne vedtages i denne samling. Det er som bekendt ikke forudsat, men skulle det smutte igennem, skal det være velkomment.

Med hensyn til § 11 har jeg noteret mig, at der var flere, der var skeptiske eller betænkelige eller i hvert fald nysgerrige over for, hvorledes denne paragraf var kommet til at se ud, som den var, og om det nu var rigtigt eller det var ankestyrelsen, der havde ret. Det undersøger vi naturligvis nærmere under udvalgsbehandlingen.

Fru Birthe Hansen rejste det spørgsmål, om en person kan kaldes enlig, hvis ægtefællen afsoner en straf. Det er naturligvis en